

Verslag gesprekken met wijkcoördinatoren en buurtverbinders

8 december 2020

De afgelopen weken hebben enkele leden van de Adviesraad Sociaal Domein Nieuwegein gesprekken gevoerd met wijkcoördinatoren, buurtverbinders en enkele andere personen om informatie te verkrijgen over de ervaringen van de Nieuwegeinse inwoners in deze coronatijd. In het bijzonder waren zij benieuwd naar de invloed van de lockdown op het welbevinden. Ook wilden zij weten hoe deze situatie het werk van de wijkcoördinatoren en buurtverbinders beïnvloedt. Hieronder een kort verslag van de bevindingen.

De eerste en belangrijkste conclusie is wel dat de meeste inwoners zich wel redden. De wijkcoördinatoren en buurtverbinders komen geen grote problemen tegen. Wel zien zij een verschil tussen de eerste en de tweede golf. Tijdens de eerste golf waren mensen verrast, onzeker, angstig en soms ook in paniek. Zij hielden zich in het algemeen meer aan de regels. Het was stil op straat en in de winkels. En er waren nogal wat (oudere) inwoners die niet of nauwelijks de straat op durfden. Bij de tweede golf is er sprake van een zekere gewenning en berusting. Er is meer duidelijkheid over het virus zelf en de behandelmogelijkheden. De paniek is weg. Mensen zoeken, zoals een van onze gesprekspartners het uitdrukte, creatief hun weg binnen de maatregelen. Het is drukker op straat, met alle voor- en nadelen daaraan verbonden. Zo hoor je verhalen over korte lontjes: mensen zouden sneller geïrriteerd raken, meer huiselijke ruzies of burenruzies. De wijkcoördinatoren zijn daar wel bang voor, maar kennen maar een enkel concreet voorval. De coördinator van Buurtbemiddeling zegt wel dat er een lichte stijging is van de meldingen en verzoeken om te bemiddelen. Met overlast van jongeren lijkt het mee te vallen: het is niet meer dan normaal. De gebruikelijke vuurwerkoverlast is wat eerder begonnen. Een medewerker van Mitros geeft aan dat zij wat meer meldingen krijgen van overlast dan normaal, maar Portaal en Jutphaas Wonen geven aan dat ze niet een bepaalde trend zien qua meldingen of signalen. Het lijkt rustig allemaal en de mensen lijken zich te redden.

Bij de wijkcoördinatoren en buurtverbinders bestaat ook de indruk dat er in deze tweede golf minder buurtinitiatieven zijn voor onderlinge hulp dan bij de eerste lockdown in het voorjaar. Onduidelijk is of dit komt omdat er minder vraag is, of die onderlinge hulp al een beetje gestabiliseerd is of dat er minder bereidheid zou zijn elkaar te helpen. Zij hebben echter niet de indruk dat zich hier problemen voordoen. Mensen die hulp nodig hebben bij bijvoorbeeld boodschappen doen, krijgen die ook wel of kunnen bij vrijwilligersorganisaties terecht.

Eenzaamheid is een belangrijk item. Dit wordt door alle mensen die wij gesproken hebben genoemd. Zij geven aan dat dat ook al voor de coronatijd een belangrijk issue was en dat er in hun wijken veel mensen in een sociaal isolement wonen. Zij denken dat dat aantal nu toeneemt, bijvoorbeeld doordat alleenwonenden nu gedwongen meer thuis werken en dus de sociale contacten van het werk missen. Mensen durven soms ook niet het huis uit angst voor besmetting. Tegelijkertijd zeggen allen dat het moeilijk is daar concreet de vinger achter te krijgen. Je weet niet wat zich achter de voordeur afspeelt. Bovendien is niet iedereen die alleen is ook eenzaam. Wijkcoördinatoren en buurtbemiddelaars zeggen wel alert te zijn op signalen en daarop te handelen. Ze bellen zelf aan of schakelen het outreachteam is als ze denken dat dat nodig is.

Actieve wijkbewoners zijn soms gefrustreerd omdat activiteiten in bijvoorbeeld de buurtpleinen niet doorgaan en men elkaar niet meer kan ontmoeten. Positief is dan wel dat zij zien dat wijkbewoners meer naar elkaar omkijken. De drempel om bij je burens aan te bellen en te vragen hoe het met ze gaat en of je iets voor ze kunt doen, is lager geworden. Ook de wijkplatformen liggen stil of staan op een laag pitje.

Met kinderen gaat het in 2e golf beter, omdat ze weer naar school kunnen. Dat heeft zeker ook een positieve invloed op de ouders.

Als het gaat om hun eigen functioneren zeggen zowel de wijkcoördinatoren als de buurtbemiddelaars dat het lastig is hun werkzaamheden zo uit te voeren als zij graag zouden willen. Zij zijn noodgedwongen minder zichtbaar en hebben minder persoonlijk contact met wijkbewoners. Er is wel digitaal contact, maar dat is vooral doelgericht met personen die je per sé moet of wil spreken. Overleg met groepen wijkbewoners, bijvoorbeeld in het kader van participatieprojecten, is lastig; niet iedereen kan goed met digitale techniek omgaan, het delen en uitleggen van technische informatie, bv. modellen of scenario's, verloopt moeizaam en interactie, zoals in een face-to-face conversatie is praktisch onmogelijk. Toch is het in een enkel geval gelukt om een digitaal overleg met een grotere groep bewoners te organiseren. Ook worden alternatieven beproefd, zoals een ideeënbus op een centrale plaats in de wijk en een dialoog via ikbennieuwegein.nl, waarbij informatie kon worden opgehaald bij bewoners over bepaalde plannen en bewoners ook op elkaars inbreng konden reageren.

We hoorden ook dat de wijkcoördinatoren en buurtbemiddelaars verschillende dingen bedenken om toch optimaal contact te kunnen hebben met de buurtbewoners. Sommigen gaan wel de straat op, anderen niet. Allemaal geven ze aan dat gesprekken lastig zijn omdat je met maar 1 of 2 personen mag praten en er al gauw meer omheen staan. De buurtbemiddelaars doen wat ze kunnen in de buurtpleinen en proberen daar samen met vrijwilligers te kijken hoe je activiteiten binnen de coronaregels kunt laten plaatsvinden of daar alternatieven voor kunt vinden. In verschillende buurtpleinen of wijkcentra zijn bijvoorbeeld gemeenschappelijke maaltijden vervangen door thuisbezorging. Anderen denken aan buurtbabbels buiten, e.d.

Een buurtbemiddelaar voegde daaraan toe dat haar werk in deze tijd misschien nog wel belangrijker is dan anders. Juist nu hebben volgens haar mensen behoefte aan vormen van sociaal contact en kan zij haar professionele kennis inzetten om binnen de regels en grenzen naar mogelijkheden te zoeken.